

Лісок

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

№7 (109)
березень
2010

Газета Кіровоградського обласного загальноосвітнього навчально-виховного комплексу гуманітарно-естетичного профілю (гімназія-інтернат-школа мистецтв)

Весною життя розквітає...

Ось і наша газета цієї весни "розквіла" на обласному конкурсі шкільних газет та виборола перше місце!!!

Бажаємо їй нових історій, цікавих тематик, яскравих обкладинок та суворих редакторів.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Зі святом 8
Березня

2-3 стор.

Які ми є?...

8 стор.

Психологія
успіху

11 стор.

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗИЙНЕ СВЯТО

Зі святом Березня

Кожній красуні однаково, хто вона –
Дівчина, жінка, як з пісні слова,
Наче прикраси до сукні коштовної,
Личать красиві, чарівні слова:

Квітонько, ягідко, зіронько, сонечко,
Милий мені будячок,
В моїй життєвій темниці віконечко.
(Як я потрапив на «гачок»?...)

Ластівко, білочко, ясочко, любонько,
Промінь ласкавих очей,
Світ мені білий без тебе, голубонько,
Став би темніш від ночей.

Жабко, пампушечко, кице, ромашечко,
Ясний весняний розмай.
Лиш не сумуй, моя рідная пташечко,
Піснюю світ звеселяй.

Дівчинко, дівонько, мила дівчиночко,
Сонечку в небі радій,
Хай медом намазаний буде твій писочок,
Створений з мрій і надій.

Фіжна веселко, прекрасна купавонько,
Дощику в літній порі,
Дивна перлинко, кропивонько, яблунько,
Цвіте рожевий зорі.

В імені
твоем –
пісні солов'їні,
Чисте
дзюрчання
струмика,
Плодих
легкий
вітерця над
долиною,
Мова гаїв
гомінка.

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНЕ СВЯТО

Дівчинко мила, горіхове зернятко,
Чіжні пелюсточки вий,
Як же мене ти дістала так глибоко,
З дивним переліком мрій,

Доленько, заїнько, ліліє, рибонько,
Щастє, надіє хмільна,
Айстро, налистинко, Мавко, лебідонько,
Серця мого тайна.

Цвіте вишневий, берізко, билиночко,
(Хоч би її обхвратить).
Чіжна Снігуронько, серця кровиночко,
Світла непізнана мить...

Сотні є гарних словесних прикрас –
Коханим даруйте їх часто, не раз.
Ми ж хочемо ще раз вас всіх привітати
Із святом Весни, і звичайно сказати:

Хай легко працюється, добре живеться,
Все вліється, множиться і додається.
Зарплати шикарної, щастя без краю,
Усього найкращого щиро бажаєм!

Бажаєм кохання палкого, міцного,
Надії на краще й підтримки від Бога.
Хай успіхи вас у житті не минають,
І усмішки в ваших очах розквітають.

Хай мрії
здійсняться,
дівчата, жінки. Хай
вас розуміють
мужі, юнаки.
А всі ми,
орли із гнізда
Короткова,
Вітаєм із
святом Вас
знову
і знову !!!

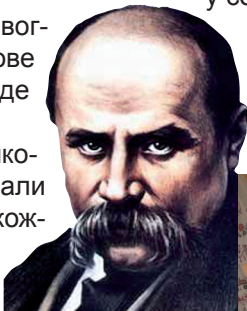
ЗАГАЛЬНОГІМНАЗИЙНЕ СВЯТО

У вінок Шевченкової
спавиБогданович Л.Б.,
Павленко В.В.

Традиційно в березні кожного року у нашому закладі відзначаються Шевченківські дні. Це мандрівка для кожного з нас у сирітство Тараса, дні його мук, страждань.

Понад 160 літ незгасимим вогнем сяє нам вічне Шевченкове слово і буде з нами, допоки буде Україна, її народ.

Свою шану, любов до великого сина українського народу мали можливість висловити учні кожного класу об'єднані: під час проведення урочистих лінійок, радіогазет, уроків, присвячених життю і творчості Кобзаря. Багато цікавого відкрили для себе гімназисти протягом тижня української мови та літератури, який за-

вершився урочистим концертом.

Проникливе виконання Шевченкової поезії, пісень на його слова, хореографічна композиція вразили кожного.

Неперевершені творіння великого поета сіють зерна світла і добра, палахкотять незгасимим полум'ям безкомпромісної справедливості, проникливої мудрості у серцях юного покоління.

Тож пам'ятаймо Шевченкову весну, його слово, що несе розуміння понять, на яких тримається людський світ: Любов і Красу, Добро і Правду.

ТОЧКА ЗОРУ

Отрута розлуки

Мірошниченко Тетяна, 10-А клас

навіщо ж існує кохання. Хто придумав це згубне почуття, цей рай і пекло, цей білий і чорний колір?

Пам'ятаю її на безлюдному мосту, коли дощ намагався оживити цю чарівну, чисту, сповнену надій дівчину, намагався врятувати її... А Вона дивилась у вічність; відображення зірок у воді ніби стирали щось з пам'яті, ясний місяць хотів дати раду. Та даремно, бо серце щомиті повторювало його ім'я, руки намагалися знову відчувати сильні плечі, а думала вона про його очі... О Господи! Його очі! Цей небесний колір зводив її з розуму, не давав спокою...

Згадувала вона той солодкий поцілунок, ванільний аромат, відчуття пристрасності, любові... Вона кохала його так сильно, що життя втрачало всі кольори... Адже лише один погляд цього кучерявого юнака був квітком кришталевої води. І це все, що їй було потрібно. А Він! Він лише грався, сприймав її як просте дівчисько, а не кохану...

Боже! Допоможи! Нехай забуде вона все! Нехай живе для себе, для того, хто без пам'яті кохає її!

Я пам'ятаю її... Пам'ятаю той монотонний дощ, що відчував якесь лихо, тьмяні зорі... І місяць, який так хотів її про щось попередити... Про ту отруту! Отруту злої розлуки...

А сльози котились по її ніжним щокам, вустам... Що сталося? Кохання? Можливо, ненависть? Що ж можна дізнатися з її очей? Видно лише безодню почуттів, наївність думок, сум, любов! Любов до нього...

Не знає вона, що насправді відбувається, не знає,

ДЕНЬ СОРОКА СВЯТИХ МУЧЕНИКІВ

22 березня вшановуємо пам'ят сорока святих мучеників. Сорок святих мучеників севастійських — найкраща дружина у війську давньоримського імператора Лікінія. Сам Лікій був жорстоким язичником, гонителем християнської віри та тих, хто намагався її проповідувати. А ці сорок дружинників, пов'язані любов'ю до Ісуса Христа, відмовлялися і від почес-тей, і від багатства, але не погоджувалися принести жертву язичницьким богам. Сорок чоловіків не відмовилися від віри християнської, вославили Господа з льоду Севастійського озера.

Добрі господині цього дня печуть сорок булок із медом у формі пташок. Традиція велить роздати їх дітям, щоб у господарстві свійська птиця здорова була. Дівчата теж мають показати хист до господарських справ: вони мають зварити сорок вареників і пригостити ними хлопців.

За народними уявленнями, попереду ще можуть бути сорок морозів. Сорока (до речі, вона сьогодні вважається іменинницею) зараз збирає та кладе у своє гніздо сорок гілочок-прутиків, а з вирію прилітають рівно сорок жайворонків, віщуючи остаточний прихід весни.

Сорока, якщо не турбувати її та не руйнувати гнізда, виступає своєрідним оберегом дому, біля якого живе. Етимологічно слово «сорока» пов'язане зі словом «сорок», отже, народ вважає, що сорока охрещена на день сорока святих.

У цей день, а також на Явдохи й на теплого Олексу, люди закликали весну. Батьки робили дітям дерев'яні іграшки-ластівки, які діти носили від хати до хати, прославляючи й закликаючи весну. Господині ж виходили зі шматком нового полотна в поле, ставали обличчям до сходу та пропонували весні цю «обнову». Потім традиція вимагала розстелити це полотно на землі, покласти зверху святковий хліб і так усе залишити, піти додому. Вважалося, що ці магічні дії забезпечують добрий урожай льону й конопель.

Закликанням весни й символічним спаленням зими-смерті завершується період виглядання весни.

ХРЕСТОПОКЛОННИЙ ДЕНЬ

Господині цього дня печуть ритуальний хліб у вигляді хреста — хрестопоклонний хліб. Половину цього хліба родина їсть, а другу половину слід зарити в те зерно, що в коморі лежить. І так ця зарита половина мусить лежати аж до посіву. Одну частину хрестопоклонного хліба треба було за старих часів прямо в полі під час сівки з'їсти, а другу — закопати в землю на полі. Усі ці магічні дії мають супроводжуватися щирою молитвою до Бога про майбутній урожай.

У деяких місцевостях України в хрестопоклонному хлібі запікали гроші. Потім, коли наставав час сіяти хліб, уся сім'я йшла в поле, молилася й ділила той магічний хліб. На того, кому діставалися гроші з хрестопоклонного хліба, чекав дуже щасливий рік.

ТЕПЛИЙ ОЛЕКСА

30 березня знаменує початок роботи пасічників. Якщо погода вже тепла, сніг зійшов, то пасічники виносять вулики з бджільника, замовляють бджіл, щоб інших хазяїв не шукали, а потім моляться, щоб Бог послав гарне літо й, відповідно, багато меду.

Якщо ж сніг іще не зійшов, морози ще досить сильні, то пасічники обмежуються примовляннями, зверненими до бджіл, аби ті потихеньку прокидалися й готувалися до роботи.

За стародавнім віруванням, на теплого Олексу вісянка співає свою першу в цьому році пісеньку — це одні з перших звуків весни. Щука цього ж дня під хвостом розбиває, і це навіть почути можна, варто тільки вийти рано-вранці до води й прислухатися. За легендою, ту весняну щуку, що лід розбиває, можна голими руками виймати. Один чоловік так і зробив, але через три дні помер. А перед смертю йому весь час здавалося, що спіймана щука зі страшенною силою його хвостом по голові б'є.

Народна хитрість підказує: якщо бажаєш гарного врожаю пшениці, то на Явдохи, сорок святих і теплого Олексія слід, вийшовши із церкви, одразу вибрати якнайкраще зерно для посіву. Тоді зернові дуже добре виродять.

У цей час журавлі повертаються з вирію. Відповідно до фольклорних переказів журавель «відповідальний» за лад і згоду між птахами. Існує повір'я, що якщо діти кинуть на землю червоний пояс або хустку, то журавлі далі не полетять, а кружлятимуть над тим місцем, де пояс лежить, і потроху спускатимуться до землі. Цей звичай має назву «перев'язування дороги червоним поясом».

Ведмеді прокидаються та, худі, облізли й голодні, починають шукати чогось їстівного.

ТОЧКА ЗОРУ

Визнання... Популярність... Слава...

Колесник Каріна,
учениця 8 класу

Усі ми більше чи менше, але прагнемо позитивної оцінки наших здібностей чи вчинків оточуючими. Ми прагнемо визнання, особливо у шкільному віці. Нам хочеться, щоб нас сприймали дорослими, щоб з повагою ставились до всього, що ми робимо, щоб менше акцентували увагу на наших помилках.

Підростаючи, ми бореємось за прихильність ширшої аудиторії, аніж група наших однокласників та вчителів. Нам бракує популярності наших ідей. Інколи, здобувши визнання, ставши популярними, люди намагаються здобути всезагальне схвалення своїх заслуг, таланту. Людина прагне слави!

Так, людина завжди прагне слави і визнання. І це добре. Адже бажання прихильності може стати рушійною силою розвитку як окремої особистості, так і суспільства в цілому. Та чи потрібно це тобі?

Веселе і безтурботне життя, яке проходить переважно на вечірках та світських тусовках. Натопт шанувальників і мільйонні гонорари - це популярність. Та думаю, що до визнання люди прагнуть не так через матеріальну вигоду, як через духовне бажання бути комусь потрібним. Популярність є ще одним способом самовираження. Але, як і на все в житті, на популярність можна подивитися з двох, абсолютно різних сторін.

На мою думку, популярність може бути різною. Відомим можна стати і не лише за долбесні вчинки або талант. Чимало прикладів відомих злочинців, порушників моральних норм, людей, що заявили про себе з негативного погляду. Чи це та сама слава, якої треба прагнути? Ні! Поширення негативних, але популярних ідей через засоби масової інформації може стати руйнівним для суспільства! Часто молодь, копіюючи своїх телевізійних кумирів, не задумується над тим, що саме вона переймає. Та й чи потрібно самодостатній особистості когось копіювати, не аналізуючи вчинків?

А іноді солодке життя під прицілом відеокамер може здатися не такою вже й гарною ідеєю. Якщо ви хочете стати знаменитістю, ви повинні підготуватися до того, що у вашому житті не залишиться нічого особистого чи невідомого загалу. До того ж, ставши популярними, ви ніколи не зможете добитися всесвітньої любові. Можна подобатися мільйонам, але завжди знайдеться якась людина, яка заздритиме і ненавидітиме вас саме за талант. Особливо небезпечно мати таких ворогів серед знаменитостей, бо, маючи доступ до ЗМІ, вони легко можуть облити вас брудом.

Так, добре. Вирішили, що нам потрібна слава. Але не забувайте, що популярність не приходить сама собою. Ви не прокинесь одного ранку відомою особистістю, якщо до цього не прикладете ВЕЛИЧЕЗНИХ зусиль.

Тож, всі, хто хоче стати відомим за хороші вчинки чи свої здібності, усі сідаймо за книжки і вдосконалюймо себе! Скоріше. Бо майстра діло величає!

P.S. До речі, пишучи цю статтю, я теж трохи покращила свої знання: не раз доводилось заглянути до тлумачного словника! :-)

Путь...

Если за бабочкой понаблюдать,
Проследить за траекторией ее движения,
Что человек начнет подмечать?
Какое сложится у него впечатление?
Каждому кажется на первый взгляд,
Что полет ее совсем не обычный,
Бессмысленный в чем-то и хаотичный,
И крыльями машет она невпопад.
Но ведь бабочка живет всего пару дней
И за несколько дней ей нужно столько успеть...
За это время, как всем, нужно ей
Пройти свой путь прежде чем умереть...
И зная, что жизнь нереально вернуть,
Она не успеть что-то сделать боится,
Потому плавно и ровно лететь не стремится.
Так как ровное движение — это не путь..!

(01.10.09)

...А за обрієм ясені,
Смужка неба червоніє,
Вже і перший промінь є —
Миле сонечко встає...
А на дворі зовсім ясно!
Ранок вже! Це так прекрасно...

(21.07.2009)

ОСОБЛИВА ДУМКА

*Мова рідна,
пісень камська*

Малафій Ірина, 11-В клас

«Пісенна, мелодійна, милозвучна», -
Про мову українську каже світ.
Лірична, чарівлива, словом влучна.
Їй кількасот, а може й тисяч літ.

Такою ми знаємо українську мову з вішів та пісень, виплекана народом у віках, подарована нам на віки вічні, щоб берегли, леліали, щоб розвивали далі. У народі немає скарбу більшого, як його мова. І коли є загроза хоч децим втратити звідти, нас проймає тривога. Як у матері за рідною дитиною, як у дбайливого господаря за чистим ланом. Така тривога має сьогодні підстави. Ви можете зі мною не погодитися, але факти – річ уперта. Сьогоднішній крок науки і техніки вперед нікого не дивує. Ми швидко звикаємо до нових предметів навколо нас, настільки швидко, що не встигаємо запам'ятовувати і промовляти слова, які з'являються на позначення нових речей: «комп'ютер», «моніторинг», «толерантність», «кастинг», «креатив»

тощо. Старше покоління ставить до таких новацій з упредженням. А от молодь... Все на льоту, все швидко, все відразу і негайно. Тому і маємо: «кльово», «прикол», «прикид», «комп», «клава», «тусняк»... Такі слова утворюють навіть синонімічні ряди:

одяг – шмотки,
манатки, прикид;

добре – супер,
круто, класно, кай-фowo;

двійка (оцінка) –
пара, хвіст;

гороші – капуста,

зелень, бабки, бабло;

друг – кент, кентуха, братело.

І замість тієї милозвучності, яка захоплює багатьох, чуємо такі «неологізми», схожі на постріли гвинтівки – розривні і до болю банальні. Потрібні слова ніколи не стануть зерном, хлібом насущним, без якого немислиме саме життя. Прикро, що їх вимовляють ті, хто «покликаний своїми долоньками захищати крихтну свічку букви «ї», прикриваючись тим, що це потрібно їм для самовираження, бо так усі говорять. Тому ставлення до мови є мірилом ставлення до суспільства і держави. Не можна любити Україну, а українське слово зневажати. На мою думку, справжній патріотизм починається саме з мови.

Так хочеться, щоб мої однолітки відчули, захотіли зрозуміти красу рідної мови, бо слова – це крила ластівки: вона їх не відчуває, але без них не може злетіти. А мова – це не тільки засіб спілкування, а й, насамперед, енергія, яка у поєднанні з енергією душі дає нахнення жити, творити прекрасне, удосконалюватися духовно.

Серед тисяч зірок
Є одна найсвятіша!
Вона краща з квіток
І любові миліша...

В найтемнішу з ночей,
Коли жаль серце крає,
Не зімкну я очей,
Все її скрізь шукаю!

Вона – диво і мрія,
Кохання й весна,
Розуміння, надія...
Все для мене вона!

І вона – лиш моя!
Ні з ким незрівнянна!
В неї гарне ім'я...
Її звать Юліана...

(02.11.09)

Полякова О., 10-Б клас

СТОРІНКА АСІ РЯБОШАПКИ

Які ми є?..

Дивлячись на сучасну молодь, ми бачимо, що для неї «крутим», тобто гідним поваги вважається той, хто більше вип'є чи викурить більше цигарок, а не той, хто багато читає, багато знає, цікавиться мистецтвом. Таких людей вони вважають «ботанамі». Спитайте у пересічного підлітка звичайної середньої школи, хто написав «Знедолені», «Диво», або «Полтаву». У відповідь ви почуєте тишу, можливо, декілька невдалих спроб вгадати авторів цих творів, а правильну відповідь навряд. Тоді задайте інше питання: де і як він проводить вечір? Я спробую спрогнозувати відповідь і на нього. Це або нічний клуб – якщо у батьків є гроші, або прогулянка містом з друзями. Думаю, всі ви розумієте, що це не просто прогулянка. Багато підлітків збираються у компанії і п'ють пиво (і в кращому випадку це пиво – в гіршому – це горілка або ще якісь міцні напої), курять цигарки, інколи не зовсім прості, а так звану «травку» (маріхуану). Навряд чи вам скажуть: «Я сиджу роблю уроки, читаю книжки, дивлюсь науково-пізнавальні передачі чи канал «Discovery». Також ви можете почути про комп'ютерні ігри, інтернет, в якому молодь може просиджувати години, а то й цілими днями.

Нічого в цьому хорошого немає, адже віртуальне спілкування є тільки сурогатом справжньої дружби, кохання. Іноді мені навіть здається, що зараз дійсно не існує справжньої дружби. Такої дружби, як була колись, коли заради друга люди могли пожертвувати собою – зараз такого не зустрінеш. У наш час люди, яких ви знаєте давно і начебто довіряєте їм, вважаєте своїми друзями, не завжди захочуть вам допомогти у скрутну хвилину, що вже там говорити про якісь жертви. Звичайно, я не хочу сказати, що потрібно повністю перестати ходити на прогулянки із ровесниками, спілкуватися через Інтернет – просто не треба допустити, щоб це стало головним у вашому житті. Також необхідно намагатися обирати хороших друзів, від яких ти зможеш перейняти щось хороше, тому що потрапити в погану компанію дуже просто. Уявіть собі, як всі ваші «друзі» п'ють горілку чи курять, а ви відмовляєтеся від цього, і тоді вони від вас відвертаються, тому що вважають вас боягузом і невдахом. Однак, на жаль, мало хто знаходить у собі сили відмовитися, щоб не втратити цих так званих «друзів», і починає наслідувати їх поведінку, звички. Але треба завжди пам'ятати, що через це ви ризикуєте втратити свою індивідуальність, винятковість. Знаєте, я таких людей називаю «марнотратниками життя». Мабуть, вони не усвідомлюють, що життя в нас одне і прожити його потрібно гідно. Я думаю, мало кому хочеться померти в сорокарічному віці від церозу печінки, чи раку крові. Але чомусь про це ніхто не думає... Адже вчені довели, що наш душевний стан, наші думки пов'язані з фізичним станом і можуть по різному впливати на здоров'я.

Знаєте, іноді мені здається, що я наро-

джена не в тому столітті, тому що, мабуть, мій світогляд дещо не такий, як у більшості сучасної молоді, можливо, я просто доросліша, навіть не знаю, як це пояснити. Але мені іноді хочеться, щоб світ змінився, щоб знову стало модним і престижним бути розумним, чесним, щирим, відвертим, здатним на справжні почуття.

А про честь і цноту я вже мовчу. Адже в сучасному світі це поняття, по-моєму, вже взагалі відсутнє.

У багатьох підлітків кохання асоціюється тільки з сексом. Молодь не думає про свої статеві стосунки, які дуже часто бувають хаотичні, з різними партнерами, частіше всього в стані алкогольного сп'яніння. А уявіть собі, яких дітей вони народять. Якщо і народять більш-менш здоровими, то що вони їм зможуть дати, чого навчати! Молодь думає тільки про розваги та задоволення власних примітивних потреб. А потім ми запитуємо, чому Україна, здавалося б досить розвинена держава, є лідером серед держав за кількістю хворих на венеричні хвороби та СНІД, поряд з найвідсталішими країнами Африки? До речі, наша рідна Кіровоградська область – є лідером в Україні за кількістю хворих на СНІД та ВІЛ-інфікованих. Страшно, чи не так? А все це через справжню деградацію суспільства, відсутність моральності у молодих людей, поняття власної гідності та честі. «Бережіть сукню знову, а честь змолоду», – говорить нам народна прислів'я. Але чомусь про це мало хто думає. Це зараз не в моді.

Я думаю, за своїх дітей, що перш за все, відповідають батьки, адже це вони не змогли (чи змогли) привити дитині любов до краси, зробити її вихованою та моральною, тому що на ранньому етапі життя все йде від батьків, а потім саме їх виховання проявляється в підлітковому віці і обертається катастрофою або ж проходить нормально.

XXI століття... Що воно принесе світові – невідомо. Але ж колись і про наш час будуть вивчати у підручниках з історії чи при допомозі інноваційних технологій, але ж будуть вивчати! Уявіть собі, ми є творцями цієї історії. Невже ми допустимо, щоб про нас згадували, як про аморальних, недалеких, бездуховних створіння, які все життя марнували на безглузді, шкідливі речі. Думаю, що ні. Так давайте думати і пам'ятати про це зараз, а не коли буде занадто пізно...

Адже ми – майбутнє, і ми – історія!!!

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КЛУБ

Якою повинна
бути Україна?

Сампан Ірина, 10-Б клас

Якою повинна бути Україна – нейтральною чи у складі Європейського Союзу, діяти самостійно чи бути під впливом європейських держав?

Таку тему ми, учні 10-Б класу, розглядали під час дебатів. Було утворено 2 команди: «За» та «Проти». Капітан першої команди представив свою команду і стверджував тему; розкрив її актуальність, визначив основні поняття, за про-понував концепцію команди та аргументи.

Капітан заперечуючої сторони представив свою команду, висловив її ставлення до стверджуючої теми, висловив контраргументи та власні докази і сформував заперечну тезу – все так, як на справжніх дебатах. Наші учні дуже добре розуміли, що вони говорять, прогнозуючи майбутнє України при вступі до Північноатлантичного альянсу.

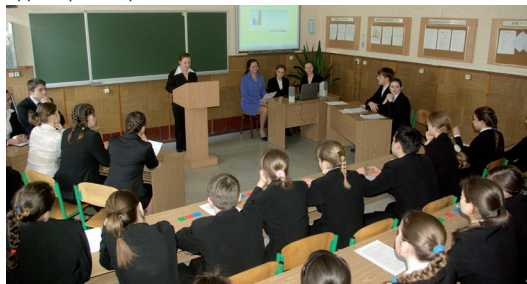
Відбулось триразове голосування. Більшість учнів проголосувала за вступ України до ЄС та НАТО. Але на протязі всієї гри

думки змінювались. І в остаточному підсумковому голосуванні «перемогла дружба» Це свідчить про те, що учні освоюють ораторське мистецтво.

На дебатах була присутня людина, яка добре розуміється на цьому. Це Якимчук Дмитро Олександрович який детально вивчав питання вступу України до Північноатлантичного альянсу. Його думка суттєво вплинула на голосування.

Необхідно подякувати Берлін Ользі Анатоліївні, яка допомагала нам відшукувати матеріал та сформулювати думку з цього важливого питання.

Можна зробити висновок – дебати пройшли «на ура». Я сподіваюся, що в майбутньому у багатьох учнів виникне бажання ще не один раз провести такі дебати. Адже це так цікаво!

ТОЧКА ЗОРУ

ЗНО

Пробне тестування це гарний урок перед зовнішнім незалежним тестуванням. Пробні тести проводять не для оцінки знань учнів, а для психологічної підготовки майбутніх абітурієнтів до основного випробування.

«Як на мене, то завдання були не дуже важкі, але треба ще попрацювати. На пробному тестуванні я відчувала хвилювання, тому зробила випадкові помилки. Також можна допустити помилки через неуважність. Пробні тести дали мені можливість відчути атмосферу зовнішнього тестування, потренуватися та підготувати себе психологічно до вирішальних іспитів. Я також отримала здобула досвід поведінки під час тестування, розрахунку часу, та найголовніше зрозуміла, що потрібно мати ЗНАННЯ.» – Анна Черевко.

«Дорогі десятикласники! Починати вчити предмети на зовнішнє тестування треба вже зараз, потім про це не пошкодуєте. Пробне тес-

тування показує, на які теми та завдання треба звернути увагу. І це не так просто, як нам здавалося. Тільки зараз розумієш пораду минулорічних одинадятикласників. Тому, якщо ви хочете досягнути своєї мети і вступити до обраного ВУЗу, не втрачайте жодної хвилини.» – Альоша Щербак.

«Я вважаю, що для всіх нас це – корисний досвід, який допоможе краще написати основне тестування. Адже, по-перше, ми пройшли і побачили весь процес від реєстрації до заповнення бланків. По-друге, ми побачили структуру та типи завдань. По-третє, ми мали нагоду перевірити свої знання. Аналізуючи свої роботи, ми можемо визначити свої слабкі місця, на які треба звернути увагу. Тепер ми маємо лише два місяці, щоб вдосконалити наші знання та вміння. Майбутнім одинадятикласникам я раджу обов'язково писати пробні тести для того, щоб спробувати свої сили. Найголовніше – це не хвилюватися і зосередитись.» – Марія Залізняка.

Бажаємо витримки та удачі всім одинадятикласникам, а десятикласникам – наполегливості у навчанні.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

БЕРЕЗЕНЬ

В ІСТОРІЇ

10-В клас

8 Березня

Чому Міжнародний жіночий день святкується саме 8 березня? Яка історія цього свята? Все почалося навесні 1857 року, коли текстильщиці Нью-Йорку пройшли «маршем порожніх каструль» по Манхеттену. Вони вимагали підвищення зарплати, поліпшення умов праці і рівні права для жінок. Демонстрація звісно розігнала, але шумули у зв'язку зі своєю незвичністю вона наробила неабиякого. Цю подію навіть стали називати Жіночим днем.

Пройшло більше 50-ти років і в останню неділю лютого вже 1908 року тисячі жінок знов вийшли на вулиці Нью-Йорка. Демонстрація ця, як можна здогадатися, була приурочена до того самого «Жіночого дня» 1857 року. Жінки знов стали вимагати виборчого голосу, виступили проти жорстоких умов праці і особливо проти праці дітей. Поліція одержала наказ розігнати демонстрацію. У хід були пущені шланги з брудною крижаною водою.

У наступному 1909 році Жіночий день знов відзначався маршами і страйками жінок. У 1910 році соціалісти і феміністки провели Жіночий День вже по всій країні. Пізніше в цьому ж році делегатки поїхали із США до Копенгагена на Другу Міжнародну Конференцію жінок-соціалістів, де і зустрілися з Кларою Цеткін.

Натхненна діями «американських соціалістичних сестер», Клара Цеткін запропонувала поставити на конференції питання про те, щоб жінки у всьому світі вибрали певний день, коли вони привертатимуть суспільну увагу до своїх вимог. Конференція, в якій взяли участь більше 100 жінок з 17 країн, гаряче підтримала цю пропозицію поіменним голосуванням, результатом якого є виникнення Міжнародного дня солідарності жінок в боротьбі за економічне, соціальне і політичне рівноправ'я. Треба відзначити, що точна дата цього дня на конференції так і не була визначена.

У Росії цей день жінки відзначають щорічно з 1913 року. І ось, 23 лютого 1917 року в Росії знов наступив цей день. Жінки Петроград виступаючи вийшли на вулиці міста, протестуючи проти війни. Деякі стихійні мітинги перейшли в масові страйки і демонстрації, сутички з козаками і поліцією. 24-25 лютого масові страйки переросли в загальний страйк. 26 лютого окремі сутички з поліцією вилилися в бої з викликаними в столицю військами. 27 лютого загальний страйк пере-

ріс в озброєне повстання, почався масовий перехід військ на сторону повсталих, які зайняли найважливіші пункти міста, урядові будівлі. Було створено Раду робочих і солдатських депутатів і Тимчасовий комітет Державної думи, який сформував уряд. 2(15) березня Микола II відрікся від престолу. 1 березня нова влада була встановлена в Москві, а протягом березня – по всій країні.

Таким чином, саме Міжнародний Жіночий День 1917 року став спусковим гачком, що призвів до Лютневої революції, яка в свою чергу привела до Жовтневого перевороту і виникнення СРСР.

В СРСР 8 березня довгий час був звичайним робочим днем, але 8 травня 1965 року, напередодні 20-річчя Перемоги у Великій вітчизняній війні, Міжнародний жіночий день був оголошений в СРСР святковим.

5 березня 2010

Перша жінка-космонавт, герої Радянського Союзу Валентина Терешкова відзначає 70-ти річний ювілей.

Валентина Терешкова – перша у світі жінка-космонавт, найвеличніша жінка ХХ століття. Їм'я її ввійшло в історію 16 червня 1963 року. У цей день о 12 годині 30 хвилин за московським часом в Радянському Союзі на орбіту супутника Землі був виведений космічний корабель «Восток-6», вперше в світі пілотований жінкою – громадянкою Радянського Союзу, космонавтом Валентиною Терешковою. Одночасно з космонавтом Валерієм Биковським, що пілотовував корабель «Восток-5», Валентина Володимирівна 48 разів облетіла навколо Землі. У цьому польоті проводилося вивчення впливу різних чинників космічного польоту на людський організм, зокрема порівняльний аналіз дії цих чинників на організми чоловіка і жінки, а також проведено ряд медико-біологічних досліджень. Терешкова відправляла на землю повідомлення: «Я - Чайка, політ проходить нормально».

Тоді, у 1963 році, 26-річна Валентина Терешкова здійснила 70-годинний польот і ступила на землю вже жінкою-символом. Її популярність була надзвичайною. Зачіски як у Терешкової робили жінки у перукарнях всього світу. А на прилавках магазинів з'явився годинник Чайка. Валентина Терешкова була нагороджена багатьма медалями і орденами СРСР та різних країн світу. Вона – Герой Радянського Союзу. Її військове звання – генерал-майор авіації. У березні цього року їй виповнилося 70 років. А в 2000 році впливова британська організація «Щорічна асамблея жінок, які досягли найбільшого успіху» присудила Валентині Терешковій титул «Найвеличніша жінка ХХ століття».

ІНФОРМАЦІЯ ПСИХОЛОГА

ПІЗНАЄМОСЯ

Психолог обкомплексу,
Якимчук Г.В.

Для того, щоб бути успішною людиною, треба здобувати знання і бути обізнаним у різних сферах діяльності, вміти застосовувати вміння і знання в житті. А найголовніше – пізнати себе, знайти своє місце в світі. Успішною людиною не народжується, а стає за допомогою власної сили бажання та наполегливої роботи над собою. Великий педагог, наш земляк В.Сухомлинський говорив: «Хоча б над тобою було сто учителів – вони будуть безсилі, якщо ти не можеш сам змусити себе до праці і сам вимагати її від себе». Добре розвинені сила волі, працьовитість, цілеспрямованість – запорука успіху у будь-яких справах.

Бажання – це відправна точка всіх досягнень. Із наполегливих бажань постають сили, які спонукають людей мати надії, будувати плани, набиратися сміливості та стимулювати свій розум. Недаремно кажуть, що людина може мати все, що захоче, в розумних межах, якщо вона до цього дуже прагнути. Хотіти і прагнути – не одне й те ж. Хотіння – це лише пасивна форма бажання. Спонукальні сили дії виростають з палкого прагнення, вимагаючи від людини будувати плани і втілювати їх. Англійський психолог В.Джеймс вивів формулу самооцінки: самооцінка дорівнює успіху, поділеному на амбіції. Амбіції можуть бути високими, а щоб досягти чогось у житті, треба наполегливо працювати. Слід визначити головну мету, об'єктивно проаналізувати й оцінити свій потенціал, тобто зробити перевірку свого «Я» у різних видах діяльності. Такий план дій можна схематично зобразити у трьох складових: «хочу», «можу», «треба». Мета його – визначити: «Чим я хочу займатись?», «Ким я

хочу бути?». Пізнання себе, своїх здібностей з урахуванням стану здоров'я завжди тісно пов'язане з «можу», амбіції наполягають на «хочу». До образу «треба» належать знання професійної готовності та визначення засобів для досягнення мети, які базуються на самооцінці своїх переваг і недоліків.

Добре розвинені сила волі, працьовитість, цілеспрямованість, уміння доводити розпочату справу до кінця визначають життєвий успіх. Велику роль відіграє також накопичений досвід та сформований інтелект. Досягають успіху ті, кому властивий особливо напружений, жагучий потяг до роботи. Отже, секрет успішності – у підвищеній схильності до праці.

Крилата фраза «Геній – це праця» вказує, що навіть при найвищому ступені обдарованості для досягнення великих результатів необхідні й чималі зусилля. З будь-якою про-

блемою може впоратись той, хто вміє мислити послідовно, цілеспрямовано, гнучко, хто знаходить вихід із «безвихідних» ситуацій, не втрачає почуття гумору.

Любіть життя, вчіться жити, тому що життя прекрасне!

НАЦІОНАЛЬНА СТОРІНКА

Яким повинен бути справжній українець?

Анна Гавриленко
6 клас

Було колись добре
жити на тій Україні...

Т.Г. Шевченко

Яким повинен бути справжній українець? Думаю, що кожна людина має свій погляд. Для мене «справжній» – це, перш за все, щирий. Щирий у своїх намірах і переконаннях (якими б вони не були)! Чим більше буде насправді щирих і відвертих людей, тим кращим стане наше суспільство.

Для когось поняття «патріотизм» заключається лише у використанні української атрибутики. Але ж не кожен, хто вдягнув гарну вишиванку, має справжню душу українця... Сьогодні часто можна побачити приклади блюзнірства і відвертого антипатріотизму. Причому ганьба ця властива як малечі, так і поважним політикам, які заради власного іміджу присягають у вірності Україні і тут же її зраджують, проявляючи свою відверту нещирість і жадібність.

Мій батько каже, що йому соромно за таких «українців», які щороку приходять до пам'ятника Шевченку, начебто з благородною метою згадати Кобзаря, а насправді – продемонструвати свої «патріотичні почуття». Соромно за тих, хто промовляє рядки, написані великим українцем, але не чує їх змісту, за тих, хто навіть під звуки гімну України не може втриматись від іронічної посмішки...

У той же час людина, яка вільно не володіє українською мовою, може бути щиро відданою українському народу і своєю відвертою любов'ю до України та достойними вчинками сприяти зміцненню нашої державності...

Сьогодні надзвичайно важко визначити, хто ж є справжнім українцем. Але я вважаю, що такого звання достойна людина, яка живе на благо своєї Батьківщини, для щастя близьких і рідних, для добробуту рідного краю, зміцнення української державності. Може, це й пафосно, проте справжні українці – це і видатні вчені та спортсмени, і сталевари та інженери, і двірники та пекарі, і вчителі та лікарі, і навіть мої однокласники, які навчаються, щоб вирости гарними людьми, які люблять свій народ, свою Україну...

Тож кожен українець насамперед має бути Людиною! Так було у всі часи: лише щирих і відданих наш народ називав справжніми українцями!

Відповідальні за випуск:

Шепель В.О., Тарнопольська Т.В.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Всі права захищені, 2010. Надруковано в ТЦ облкомплеску, тираж 40 екз.